

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 9. marca 2016 trestnej veci vyžiadanej osoby **H. K.**, v konaní o európskom zatýkacom rozkaze, **o sťažnosti vyžiadanej osoby** proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 19. februára 2016, sp. zn. 10 Ntc 5/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa **z a m i e t a sťažnosť vyžiadanej osoby H. K.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove uznesením z 19. februára 2016, sp. zn. 10 Ntc 5/2016 podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze **zobral vyžiadanú osobu menom H. K.**, nar. XY v P.P., trvale bytom T., S., okres P.P., bez prihlásenia Š., občana Č., toho času v ÚVV a ÚVTOS Prešov, **na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Obvodným súdom pre Prahu 4 pod sp. zn. 0 Nt 12013/2015 dňa 18. augusta 2015, na účely trestného stíhania** vedeného pre obzvlášť závažný zločin úverového podvodu podľa § 211 odsek 1, 6 písm. a/ Trestného zákonníka Českej republiky, zločin poškodenia veriteľa podľa § 222 odsek 1, 4 písm. a/ Trestného zákonníka Českej republiky a zvlášť závažný zločin podvodu podľa § 209 odsek 1, 5 písm. a/ Trestného zákonníka Českej republiky, **do vydávacej väzby.**

Uznesenie (doručené vyžiadanej osobe a prokurátorovi, obom zhodne 24. februára 2016 a obhajcovi 16. februára 2016) 25. februára 2016 napadla sťažnosťou vyžiadaná osoba H. K. a 29. februára 2016 a 4. marca 2016 aj prostredníctvom obhajcu JUDr. T. B. Proti H. K. bolo uznesením policajného orgánu z 19. júla 2012, č.j. KRPA-1580-195/TČ-2011-000094

podľa § 160 ods. 1 Tr. rádu začaté trestné stíhanie pre zvlášť závažné zločiny úverového podvodu podľa § 211 ods. 1, 6 písm. a/, podvodu podľa § 209 ods. 1, 5 písm. a/ a zločin poškodenia veriteľov podľa § 222 ods. 1, 4 písm. a/ Trestného zákonníka. Dňa 25. februára 2015 upozornením policajného orgánu č.j. OKFK-3622-254/TC-2012-252401 došlo k zmene právnej kvalifikácie u zločinu poškodenia veriteľa podľa § 222 ods. 1 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zákonníku a z výroku uznesenia vypustil popis skutku uvedený pod bodom a/ písm. ah/ na základe uznesenia Vrchného štátneho zastupiteľstva v Prahe z 13. augusta 2015, č.j. 7 VZV 7/2012-569. Poukázali tiež na viacero dôvodov, pre ktoré nie je možné vykonať európsky zatýkací rozkaz, ktorý je podľa zákonov Českej republiky nezákonný, porušujúci základné ľudské práva a bol vydaný na základe skreslených a nepravdivých podkladov a to vrátane toho, že je stíhaný na úteku, hoci v mieste trvalého bydliska má zabezpečené preberanie pošty otcom na základe splnomocnenia, od roku 2013 má obhajcu v tejto veci a od 16. februára 2012 do 24. septembra 2014 bol väznený v Českej republike. Po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody ihneď opustil územie Českej republiky, čím nedošlo k naplneniu podmienky, že to urobil až po lehote 45 dní od prepustenia. Od októbra 2014 žije s rodinou na Slovensku, kde ho zastupuje obhajca. Účelom zásady špeciality je obmedzenie právomoci štátu pôvodu, aby nemohla osoba využívajúcej túto zásadu stíhať, obmedziť na slobode, odsúdiť a ani inak ukrátiť na slobode, čo je zrejmé z dokumentu Švajčiarskeho ministerstva spravodlivosti z 29. februára 2016 (uvádza sa aj 29. január 2016) pod sp. zn. B229 552 ALB. Nie je možné skúmať, či trestné činy sú alebo nie sú opodstatnené, čo obmedzuje aj Dohoda medzi Slovenskou republikou a Českou republikou, ktorá však nedokáže eliminovať pochybenia činných orgánov, ktorí poskytnú nepravé a nezákonné podklady súdu. Treba skúmať platnosť a zákonnosť európskeho zatýkacieho rozkazu, pretože do dnešného dňa (25. februára 2016) nebol daný dodatočný súhlas so stíhaním jeho osoby, čo bolo doložené krajskej prokuratúre pri jeho výsluchu 17. februára 2016 kópiou uznesenia Vrchného štátneho zastupiteľstva z 2. decembra 2014, sp. zn. 7 VZV 7/2014, ktorým bolo stíhanie zastavené a ktoré bolo rozhodnutím Najvyššieho štátneho zastupiteľstva z 9. februára 2015, č.j. 5 NZT 18/2012-78 zrušené. Dňa 14. januára 2016 bol H. K. na základe európskeho zatýkacieho rozkazu z 18. augusta 2015 vydaný Obvodným súdom pre Prahu 4 zadržaný a v lehote 18 dní od obmedzenia osobnej slobody vyžiadanej osoby nebol Krajskej prokuratúre v Prešove doručený tento európsky zatýkací rozkaz, stalo sa tak až 12. februára 2016. Napadnuté uznesenie je nezákonné a nepreskúmateľné, pretože samotná existencia európskeho zatýkacieho rozkazu oneskorene doručeného, nemôže byť dôvodom na vzatie vyžiadanej osoby do väzby, lebo

táto nie je obligatórna. Opísanie skutkových podstat trestných činov nie sú splnením podmienok, ktoré musia byť pre vzatie do väzby splnené. H. K. nebol riadne vypočutý súdom pred rozhodnutím o vzatí do väzby a rozhodnutie bolo vydané „ex cathedra“ v rozpore s procesnými ustanoveniami a Ústavou Slovenskej republiky. Na základe uvedeného žiada, aby napadnuté uznesenie bolo zrušené a ihneď bol prepustený na slobodu.

Dôvody sťažnosti boli 1. marca 2016 zaslané prokurátorovi na vedomie, ktorý doposiaľ nevyužil právo na vyjadrenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému boli spisy Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10 Ntc 1/2016 a 10 Ntc 5/2016 so sťažnosťou predložené 3. marca 2016, preskúmal podľa § 192 Tr. por. správnosť výrokov, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, že **sťažnosť vyžiadanej osoby H. K. nie je dôvodná.**

Zo spisov krajského súdu vyplýva, že **sudca Obvodného súdu pre Prahu 4 vydal 18. augusta 2015 Európsky zatýkací rozkaz (ďalej len EZR) sp. zn. 0 Nt 12013/2015 na H. K., nar. XY v P., trvale bytom tamtiež T., S., okr. P.P., aby bol vydaný na trestné stíhanie** pre zvlášť závažný zločin úverového podvodu, zločin poškodenie veriteľa a zvlášť závažný zločin podvodu podľa § 211 ods. 1, 6 písm. a/, § 222 ods. 1, 4 písm. a/, § 209 ods. 1, 5 písm. a/ Trestného zákonníka Českej republiky, ktoré mal spáchať v období od 17. septembra 2008 do 31. mája 2010 na tom skutkovom základe ako je to uvedené v tomto EZR, pre ktoré má byť proti nemu vedené trestné stíhanie pod č.j. OKFK-3622-254/TČ-2012-252401. **Na základe tohto EZR bol H. K. zadržaný orgánmi polície Slovenskej republiky 11. januára 2016 o 16.10 hod.,** bol oboznámený s dôvodmi zadržania a poučený v zmysle § 13 ods. 1 a § 14 zákona č. 154/2010 Z.z. **Krajskej prokuratúre v Prešove bola 12. januára 2016 doručená kópia EZR** a 13. januára 2016 (v zákonnej lehote 48 hodín) prokurátor podal Krajskému súdu v Prešove návrh na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby spolu s fotokópiou neúplného EZR, zápisnicou o zadržaní vyžiadanej osoby a odpis registra trestov. Sudca krajského súdu 14. januára 2016 (v zákonnej lehote 48 hodín) v zmysle § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. doručil návrh prokurátora na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby a v prítomnosti obhajcu a prokurátora vypočul H. K. a následne uznesením zo 14. januára 2016, sp. zn. 10 Ntc 1/2016

podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. vzal vyžiadanú osobu do predbežnej väzby, ktorá začala plynúť od 11. januára 2016 o 16.10 hod. a vykonávaná je v Ústave na výkon väzby v Prešove. Sťažnosť vyžiadanej osoby proti tomuto rozhodnutiu bola uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. februára 2016, sp. zn. 5 Tost 5/2016 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietnutá.

Krajskej prokuratúre v Prešove bol 12. februára 2016 doručený originál EZR, ku ktorému v zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 154/2010 Z.z. po zákonom poučení bola vypočutá vyžiadaná osoba 17. februára 2016 v prítomnosti jej obhajcu. Vo výsluchu uviedol skutočnosti, na ktoré poukázal aj v sťažnosti ako je uvedené vyššie. Sudca krajského súdu uznesením z 19. februára 2016, sp. zn. 10 Ntc 5/2016 podľa § 16 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. vzal H. K. do vydávacej väzby.

Najvyšší súd obsahom týchto spisov mal zistené, že príslušný prokurátor krajskej prokuratúry a zákonný sudca krajského súdu postupovali zákonným spôsobom, pri rešpektovaní práv vyžiadanej osoby. Aj pred rozhodnutím o vydávacej väzbe procesne správne zaobstarali potrebné doklady, ktoré sudcovi umožnili zákonne rozhodnúť o včas podanom návrhu prokurátora v zákonnej lehote. Trvanie predbežnej väzby nepresiahlo lehotu 40 dní.

Neobstojí sťažnostná námietka vyžiadanej osoby v tom smere, že originál EZR nebol doručený v lehote 18 dní od obmedzenia jeho osobnej slobody. **Prokurátor už 12. januára 2016 mal k dispozícii kópiu neúplného EZR, s obsahom ktorej bola oboznámená zadržaná osoba** a následne bola predložená aj sudcovi, ktorý na jej podklade rozhodol o predbežnej väzbe.

Podľa § 15 ods. 4 zákona č. 154/2010 Z.z. totiž ak nebol prokurátorovi príslušnej prokuratúry v lehote 18 dní od obmedzenia osobnej slobody doručený európsky zatýkací rozkaz alebo **doklad o jeho existencii**, môže sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby; súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, 13) ktorý sa použije primerane.

Sťažnostná námietka týkajúca sa rozhodovania o vydávacej väzbe spôsobom „ex cathedra“ taktiež nie je na mieste. **Vyžiadaná osoba aj pred rozhodnutím o vydávacej väzbe bola vypočutá prokurátorom v prítomnosti jeho obhajcu, čo je v súlade so zákonom.** Sudcovi rozhodujúcemu o vydávacej väzbe ustanovenie § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. neukladá povinnosť vypočuť vyžiadajú osobu. **Pri rozhodovaní o predbežnej a vydávacej väzbe sudca krajského súdu nie je viazaný dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní.**

V zmysle § 18 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z.z. príslušný sudca rozhoduje o väzbe podľa § 15 až § 17 uznesením. **Proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.**

Pre úplnosť je potrebné uviesť, že sudca krajského súdu, ale ani najvyšší súd pri rozhodovaní o vydávacej väzbe neboli oprávnení **skúmať rešpektovanie zásady špeciality štátom pôvodu (Česká republika), prípadne ďalšie skutočnosti, na ktoré je v sťažnosti poukávané. Z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky uvedené otázky skúma súd až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 až ods. 5, § 23 zákona č. 154/2010 Z.z.** Ak bude rozhodované o realizácii EZR, súd sa bude musieť s týmito otázkami zaoberať.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 9. marca 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v.r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová